

UZASADNIENIE

M. R. oskarżony został o to, że: w dniu 02 grudnia 2004 r. w W. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził (...)S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 107 700 zł poprzez wprowadzenie w błąd co do autentyczności – przedłożonego przy zawieraniu umowy pożyczki–zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach w (...)z o.o. oraz zamiaru realizacji warunków powyższej umowy, czym działał na szkodę (...)S.A., tj. o czyn z art. 286 §1 kk w zb. z art. 297 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 2 grudnia 2004 r. roku oskarżony M. R. w placówce (...)SA znajdującej się w W. przy ulicy (...) podpisał umowę pożyczki nr (...). Do placówki tej udał się wraz z M. K. (1).

M. R. przy zawieraniu umowy pożyczki posłużył się podrobionym zaświadczeniem o zatrudnieniu i zarobkach w (...) z o.o. datowanym na 2.12.2014 r. Zaświadczenie to wypisał M. K. (1) na prośbę M. K. (2), osoby, która była bezpośrednio zaangażowana wraz z innymi osobami w wyludzenie kredytów z (...). Z zaświadczenia tego wynikało, że jest zatrudniony w (...)z o.o. od dnia 15.04.1998 r. jako (...)na czas nieokreślony, z wynagrodzeniem za ostatnie trzy miesiące 5 000 zł brutto. M. R. nie był zatrudniony na takich zasadach jak wynikało z zaświadczenia w spółce (...). Dodatkowo przy wypełnianiu formularza podał, że ma jedno dziecko i samochód, co również nie było prawdą.

Oskarżony w dacie czynu nie miał zniesionej ani ograniczonej zdolności rozpoznania znaczenia czynu i zdolności pokierowania swoim postępowaniem. Poczytalność w chwili czynu jak i w toku postępowania nie budzi wątpliwości.

Oskarżony jest osobą karaną za przestępstwa przeciwko mieniu.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o:

- częściowe wyjaśnienia oskarżonego M. R. (k. 2401-2405- akta IV K 837/07, k. 1635-1638, k.553-554);
- zeznania świadka M. K. (1) (k. – 2424-2436 - akta IV K 837/07);
- zeznania świadka P. O. (1)(k. 908-909, 1658 v- 1659, k. 466-468 - akta IV K 837/07)
- dokumentacji bankowej (k 2379-2389, 2391-2392 - akta IV K 837/07)
- zaświadczenia o zarobkach (k. 2390 - akta IV K 837/07)
- dokumentacji medycznej (k. 1646)
- opinii sądowo – psychiatrycznej (k. 1650)
- karty karnej (k. 2408 - akta IV K 837/07, k.48-49, k. 1588)
- akt 4 Ds. 281/08

Oskarżony M. R. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. (k. 553-554, 555, k. 1635-1639, k. 2404-2405- IV K 837/08). Na rozprawie złożył wyjaśnienia, w których podał, że nigdy jego zamiarem nie było oszukanie banku. Wyjaśnił, że pracował u M. K. (1) w firmie (...). Uważał, że pracuje oficjalnie u M.. Nie pamięta, czy podpisywał umowę o pracę. Chciał otworzyć działalność gospodarczą, poligrafię. Potrzebował na to 80 tys. zł., wtedy M. K. (1) zaproponował mu wzięcie kredytu, pod warunkiem, że pożyczycy mu 30 tys. zł. Kredyt miał być większy, gdyż miał dać komuś pieniądze za przychyłność. Te pieniądze miał dać M., a M. miał się z kimś rozliczyć. Nigdy nie widział zaświadczenia o zatrudnieniu, nie podpisywał go ani nie wypisywał. Zgłosił się tylko po odbiór kredytu, po czym

pożyczył M. 30 tys. zł, z czego ten oddał mu 5 tys. zł, a potem został aresztowany. Obecnie spłaca ten kredyt, obciążył go komornik.

Na początku spłacał ten kredyt. Nie wie ile spłacił, bo to się przeplatało z piciem i ćpaniem.

Oskarżony potwierdził również wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym i wcześniej składane na rozprawie. Ich treść jest zbieżna ze stanowiskiem procesowym zaprezentowanym na rozprawie głównej.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego M. R. jedynie w zakresie, w jakim przyznał, że udał się wraz z M. K. (1) do placówki (...) przy ul (...) i tam podpisał umowę pożyczki. Wiarygodne jest również i to, że część pieniędzy udzielonych z kredytu przekazał M. K. (1).

Sąd nie kwestionuje również wyjaśnień oskarżonego w których opisał on swoje problemy z uzależnieniem od alkoholu i innych środków odurzających.

Sąd odmówił natomiast wiary wyjaśnieniom oskarżonego M. R. w których nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu zaprzeczając, by uzyskując pożyczkę z (...), działał z zamiarem doprowadzenia banku do niekorzystnego rozporządzenia mieniem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, posługując się przy tym podrobionym dokumentem w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach w (...)z o.o.

Wyjaśnienia w tej części, zwłaszcza w zakresie w jakim podał, że był zatrudniony u M. K. (1) i miał zamiar spłacać uzyskaną pożyczkę (której zresztą znaczną część przekazał innym osobom) są niewiarygodne, sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania. Pozostają również w sprzeczności z zeznaniami M. K. (1) oraz zeznaniami świadka P. O. (1), którym Sąd dał wiarę.

Przede wszystkim należy zwrócić uwagę, iż M. K. (1) nie potwierdził faktu zatrudnienia M. R. w swojej spółce. M. R. w okresie zarzutu nie był formalnie zatrudniony w spółce(...)sp. z o.o.

Sąd uznał jako nielogiczne twierdzenia oskarżonego, który wskazał, że miał zamiar spłacić przedmiotową pożyczkę, skoro jak to wynika z jego wyjaśnień w chwili zawierania umowy podejmował jedynie dorywcze prace i w dodatku miał poważny problem z nadużywaniem alkoholu i środków odurzających. W ocenie Sądu nie zasługują na wiarę również wyjaśnienia oskarżonego o jego wysokich możliwościach zarobkowych, skoro (jak sam stwierdził) po uregulowaniu zaledwie 3 rat zaprzestał spłacania kredytu. Nie jest również żadnym usprawiedliwieniem dla oskarżonego, że w dniu zdarzenia był pijany.

Dlatego też wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie należało uznać jako przyjętą przez niego linię obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności karnej.

Niewątpliwą kwestią w sprawie niniejszej jest to, że oskarżony działał w porozumieniu z innymi osobami – M. K. (1), który miał kontakt z M. K. (2) a ten z kolei z pracownikami banku bezpośrednio zajmującymi się procedurami udzielenia kredytów.

Istotne znaczenie dla sprawy miały zeznania P. O. (1) (k. 908-909, k. 1658v-1659, k. 466-468 - akta IV K 837/07), który zeznał m. in. na okoliczność przebiegu swojej pracy w banku, zakresu swoich uprawnień i obowiązków (pracownik windykacji w terenie), kredytów udzielonych M. K. (1) i M. R. a także propozycji ze strony M. R. aby świadek uczestniczył przy wyłudzeniach kredytowych i swojej reakcji i czynności podjętych na tą propozycję, w tym czynności operacyjnych i procesowych podjętych przez Policję.

Bezpośrednie przesłuchanie M. K. (1) (k. 2424-22436 –akta IV K 837/07) było niemożliwe z uwagi na jego zgon. Z jego wyjaśnień wynika jednak, że on również zawarł umowę pożyczki nr (...)z (...)w dniu 14.10.2004 r. na kwotę 120 000 zł i w tym zakresie złożył wyjaśnienia. Wskazał też na udział innych osób przy załatwianiu tej pożyczki (k. 2424-2430).

M. K. (1) wyjaśnił, że znał M. R. jednakże zaprzeczył, ażeby on u niego pracował. Potwierdził natomiast, że wystawił zaświadczenie o zatrudnieniu go w spółce (...). Wyjaśnił, że M. R. zgodził się ze swojej pożyczki pożyczyć mu 30 000 zł. W dniu podpisania umowy zadzwonił do niego i obaj pojechali do (...). W placówce był obecny M. K. (2). Po podpisaniu umowy R. wypłacił pieniądze w bankomacie i pożyczył mu 30 000 zł. Wyjaśnił, że w ciągu miesiąca- dwóch zwróci mu te pieniądze. Świadek potwierdził, że w momencie podpisania umowy pożyczki R. był bardzo pijany. (k. 2435-2436). Sąd dał wiarę temu świadkowi, jego zeznania w dużej mierze korespondują z wyjaśnieniami oskarżonego z wyjątkiem rozbieżnych ich twierdzeń, co do zatrudnienia M. R. w spółce (...). W tym miejscu należy zaznaczyć, że w przypadku oficjalnego zatrudnienia w spółce, M. R. nie miałby problemu w wykazaniu, że rzeczywiście pracował u M. K. (1).

Sąd dał wiarę również zeznaniom świadków, które zostały ujawnione za zgodą stron. Zeznawali oni w szczególności na okoliczność kredytów zaciągniętych w banku przez inne osoby, z uwagi na to, że ujawniono liczne umowy pożyczek gotówkowych, w których doszło do nieprawidłowości i nadużyć, m. in. świadek M. K. (2) opisał mechanizm wyłudzeń kredytów z banku poprzez podstawione osoby i udział w tym pracowników banku.

Jednakże z uwagi na to, że powyżsi świadkowie zeznawali (wyjaśniali) na temat innych osób oskarżonych w sprawie IV K 837/07, z której to sprawy został wyłączony M. R., nie posiadali bezpośrednich wiadomości na temat podpisania umowy kredytowej na dane M. R. i ich zeznania nie mają bezpośredniego znaczenia dla zdarzenia będącego przedmiotem osądu w niniejszej sprawie.

Sąd Rejonowy odniósł się do dołączonej sprawy 4 Ds. 281/08, w której to Prokuratura Rejonowa (...) umorzyła postępowanie przeciwko M. R., podejrzanemu o to, że w dniu 22 października 2004 r. w W. w CH (...)w celu zawarcia umowy pożyczki przez K. O. na kwotę 111 496,5 zł z (...)SA przedłożył jako poręczyciel ww. pożyczki nierzetelny dokument o zatrudnieniu z firmy (...)sp. z o.o. W. ul (...), tj. o czyn z art. 297 kk, na zasadzie art. 322 §1 kpk, wobec niedopełnienia czynu przez podejrzanego.

Prokurator odniósł się w uzasadnieniu tego postanowienia, że w sprawie jest brak obiektywnych dowodów wskazujących, iż przedmiotowe zaświadczenie jest nierzetelne, gdyż wyjaśnienia M. K. (1) oraz M. R. pozostają ze sobą w sprzeczności. M. K. (1) wyjaśnił, że M. R. miał u niego pracować, jednakże nie rozpoczął pracy oraz nie pamięta, czy zgłaszał go do ZUS, natomiast M. R. wyjaśnił, że był zatrudniony w spółce należącej do M. K. (1) na stanowisku administratora sieci oraz, że pracował tam kilka lat.

Zauważyć należy, że w sprawie tej nie potwierdzono, ażeby informacje podane w zaświadczeniu o zatrudnieniu M. R. były prawdziwe. M. K. (1) w ogóle zaprzeczył, ażeby M. R. u niego pracował lecz nie można oczywiście wykluczyć, że M. R. podejmował w spółce (...)pracę „na czarno” a M. K. (1) z pewnych względów nie chciał tego ujawnić. Jednakże z całą pewnością zgromadzony materiał dowodowy nie wykazał, że M. R. był zatrudniony w spółce (...)legalnie – na umowę o pracę na czas nieokreślony.

Na nierzetelność wystawianych przez M. K. (1) zaświadczeń dodatkowo wskazuje porównane obu zaświadczeń, które podają sprzeczne informacje w kwestii okresu zatrudnienia: zaświadczenie z dnia 20.10.2004 (w sprawie 4 Ds. 281/08) wskazuje zatrudnienie od 03.03.1999 r. , natomiast zaświadczenie z dnia 02.12.2004 (w sprawie niniejszej) wskazuje zatrudnienie od 15.04.1998 r.

W ocenie Sądu za wiarygodne należało również uznać dowody w postaci dokumentów zgromadzonych w aktach niniejszej sprawy, a w szczególności protokoły oględzin, dokumenty, oświadczenia, opinię sądowo – psychiatryczną, karty karne. Zdaniem Sądu brak było jakichkolwiek podstaw do podważania autentyczności tych dokumentów. Treść tych dokumentów pozwala na odtworzenie stanu faktycznego niniejszej sprawy, jak również w sposób znaczący wskazuje na popełnienie przez oskarżonego M. R. czynu zabronionego.

Mając na uwadze całokształt zgromadzonych w sprawie dowodów oraz ustalony w oparciu o nie stan faktyczny, nie budzi wątpliwości Sądu, że oskarżony M. R. swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 286 §1 kk w zb. z art. 297 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk. Nie budzi bowiem wątpliwości – w świetle wyjaśnień świadka M. K. (1), że nie pracował, a już na pewno nie w sposób legalny i sformalizowany w spółce (...)sp. z o.o.

a co za tym idzie stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach posłużyło do zawarcia umowy pożyczki przez tego oskarżonego. Zauważyć należy, że sytuacja majątkowa oskarżonego bez tego zaświadczenia nie pozwoliłaby na zawarcie umowy pożyczki na kwotę 107 700 zł. Okoliczności zawarcia przedmiotowej umowy oraz sposób zagospodarowania pozyskanych środków finansowych wskazują jednoznacznie, że zachowanie oskarżonego R. było działaniem celowym i świadomym, obejmującym całokształt znamion czynu z art. 286 §1 kk w zw. z art. 297 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk.

Oskarżony działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami (ustalona osoba to M. K. (1)) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził (...)do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 107 700 zł., w ten sposób, że w celu uzyskania dla siebie kredytu w/w kwocie zawarł umowę pożyczki przedkładając zaświadczenie o swoim rzekomym zatrudnieniu na czas nieokreślony w firmie „(...)i wysokości uzyskiwanego z tego tytułu wynagrodzenia, który to dokument miał istotne znaczenie dla uzyskania pożyczki, wprowadzając jednocześnie – uprawnionego do zawarcia umowy pożyczki w imieniu banku – pracownika w błąd co do swego zatrudnienia i posiadania zdolności kredytowej oraz co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania.

Zważyć należy, iż oskarżony przedkładając podrobione zaświadczenie o swoim rzekomym zatrudnieniu na czas nieokreślony w firmie (...)i wysokości uzyskiwanego z tego tytułu wynagrodzenia oraz zawierając przedmiotową umowę pożyczki nie uzyskiwał wówczas wynagrodzenia z tytułu legalnie świadczonej pracy zarobkowej. Tym samym był on świadomy, że nie osiąga dochodów umożliwiających mu wywiązanie się z zaciągniętego zobowiązania, jak również nie budzi wątpliwości Sądu, że oskarżony dopuszczając się przedmiotowego czynu zabronionego obejmował swoją świadomością i zamiarem bezpośrednim (kierunkowym) nie tylko to, że wprowadza w błąd co do swego rzekomego zatrudnienia oraz wynagrodzenia, a także posiadania zdolności kredytowej oraz co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania zarówno uprawnionego do zawarcia umowy kredytu w imieniu banku – pracownika ale także, że doprowadza w ten sposób pokrzywdzony bank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem i jednocześnie, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, chciał on wypełnienia tych znamion.

Zarówno wina jak i okoliczności popełnienia przez oskarżonego R. zarzucanego mu czynu nie budzi wątpliwości i jest oczywista, w szczególności wskazują na to: zeznania i wyjaśnienia świadków M. K. (1) i P. O. (1) a także zgodna z nimi część wyjaśnień samego oskarżonego R. oraz korespondujące z tymi dowodami pozostałe dowody, zwłaszcza w postaci dokumentacji bankowej.

Stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego M. R. uznać należy za wysoki z uwagi na jego aktywną rolę w przedmiotowym zdarzeniu.

Mając na uwadze dyrektywy wynikające z art. 11 § 2 k.k., Sąd dokonał skazania M. R. za jedno przestępstwo na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów. W powyższym przypadku podstawę wymiaru kary stanowił zatem art. 286 §1 k.k. w zw. z art. 11§ 3 k.k., albowiem przewidywał on karę surowszą.

Przy wymiarze kary 1 roku pozbawienia wolności jako okoliczności obciążające w stosunku do oskarżonego Sąd przyjął wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu przejawiający się w rodzaju i charakterze naruszonego dobra, rozmiarach wyrządzonej szkody, postaci zamiaru (bezpośredni), negatywnej motywacji (dążenie do uzyskania bezprawnie korzyści majątkowej) oraz fakt uprzedniej karalności.

Na korzyść oskarżonego Sąd przyjął chęć naprawienia szkody, deklarację oskarżonego, że spłaca pożyczkę.

Warunkowo zawieszając temu oskarżonemu karę pozbawienia wolności na okres dwóch lat próby Sąd miał na względzie to, iż wobec tego oskarżonego można jednak postawić pozytywną prognozę resocjalizacyjną. Wymierzenie wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania powinno spełnić w stosunku do niego cele wychowawcze i prewencyjne, a zwłaszcza zaś zapobiegnie powrotowi przez niego do przestępstwa. W ocenie Sądu zastosowanie wobec oskarżonego środka probacyjnego było konieczne również z tego względu, iż umożliwi mu wywiązanie z obowiązku uregulowania zaciągniętego zobowiązania.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 624§1 KPK, zwalniając oskarżonego w całości od ich ponoszenia, mając na względzie jego sytuację majątkową.